

BESTUURLIJKE INLICHTING

Griffiennr. : 2014/502
Not.nr. : GE.66.L9.4241-2010/SW3

2^e bekl.)

1^e bekl.) en

1^e bekl.) en

HOGER BEROEP: op 21 februari 2014 door tegen alle beschikkingen op 21 februari 2014 door het OM tegen

RECHTBANK VAN EERSTE AANLEG GENT

VONNIS

Afdeling: correctionele rechtbank
Kamer: 21d, 1 rechter
Datum: 11 februari 2014

In de zaak van het openbaar ministerie tegen:

1. _____ arbeider, geboren te _____ op _____
wonnende te _____
2. _____ arbeidster, geboren te _____ op _____
wonnende te _____

beklaagd van:

Om de misdaad of het wanbedrijf te hebben uitgevoerd of aan de uitvoering ervan rechtstreeks te hebben meegewerkt, om; door enige daad, tot de uitvoering zodanige hulp te hebben verleend dat het wanbedrijf zonder zijn bijstand niet had kunnen worden gepleegd (art. 66 SW)

De eerste en de tweede

Op het perceel gelegen te _____ gekadastraerd als
met een (globale) oppervlakte van 27a 10 ca eigendom
van _____ aannemer bouwwerken, geboren te _____
op _____ en _____ arbeidster, geboren te _____ op _____
beiden wonnende te _____

A.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° a (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken: het optrekken of plaatsen van een constructie),

namelijk:

- een tuinhuis met overdekte fietsenstalling (ca. 5,8m x 3m)
- een houten berghok
- een bakstenen berging bedekt met golfplaten
- berging met golfplaten dak

te **tussen 01.10.2010 en 15.12.2010 te hebben uitgevoerd.**

B.

Bij inbreuk op artikel 6.1.1.1° van de Vlaamse Codex Ruimtelijke Ordening

hetzij zonder voorafgaande stedenbouwkundige vergunning, hetzij in strijd met de vergunning, hetzij na verval, vernietiging verstrijken van de termijn van de vergunning, hetzij in geval van schorsing van de vergunning, hierna vermelde handelingen, zoals bepaald bij artikel 4.2.1.1° c (het verrichten van navolgend bouwwerk, met uitzondering van onderhoudswerken : het afbreken, herbouwen, verbouwen of uitbreiden van een constructie)

namelijk:

1. er werd een verdieping gebouwd terwijl de stedenbouwkundige vergunning nr. 2009/10 van 29.04.2009 uitdrukkelijk bepaalde dat *"er mag onder geen enkel voorwaarde een verdieping ingericht worden"* (stuk 28).

te **tussen 01.10.2010 en 15.12.2010 te hebben uitgevoerd.**

2. de bestaande chalet werd niet gesloopt

te op 17.02.2011 (stuk 38)

VERZWARENDE OMSTANDIGHEID

De eerste

Met de omstandigheid dat het supra omschreven misdrijf gepleegd werd door een instrumenterende ambtenaar, vastgoedmakelaar of andere persoon die in de uitoefening van zijn beroep of activiteit onroerende goederen koopt, verkavelt, te koop of te huur zet, verkoopt of verhuurt, bouwt of vaste of verplaatsbare inrichtingen ontwerpt en/of opstelt of bij dergelijke verrichtingen als tussenpersonen optreedt, bij de uitoefening van zijn beroep, namelijk als *aannemer bouwwerken*.

PROCEDURE

1. De rechtbank nam inzage van de stukken van de rechtspleging.

De dagvaarding werd regelmatig betekend. De dagvaarding werd overgeschreven op het hypotheekkantoor te op 10 december 2013. De dagvaarding vermeldt de kadastrale omschrijving van het onroerend goed en identificeert de eigenaar ervan zoals voorgeschreven door de wetgeving inzake hypotheek.

Bij de behandeling van de zaak en in de processtukken werd gebruik gemaakt van het Nederlands.

De beklaagden werden gedagvaard om te verschijnen op de zitting

2. Op de zitting van 14 januari 2014 werden gehoord:

- de vordering van het openbaar ministerie, uitgesproken door substituut-procureur des Konings.
- de eerste en de tweede beklaagde in hun middelen van verdediging voorgedragen door henzelf en bijgestaan door meester in plaats van meester beiden advocaat te

3. De verjaring van de strafvordering is op heden niet ingetreden.

STRAFRECHTELIJK

Feiten

4. Op 15 december 2010 stellen inspecteurs van de lokale politie van de zone in aanwezigheid van de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar vast dat aan de ruwbouw van een weekendverblijf, op een perceel gelegen te een verdieping werd bij gecreëerd in strijd met een op 29 april 2009 afgeleverde bouwvergunning (pagina 26 strafdossier). Deze bouwvergunning voorzag eveneens in de sloop van een bestaande chalet op het perceel. Dit perceel is kadastraal gekend als en eigendom van en . Ter plaatse kan de bouwheer worden aangetroffen die bezig is met het uitvoeren van werkzaamheden. Er wordt onmiddellijk een stakingsbevel opgelegd, dat werd bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 23 december 2010 (pagina 5 strafdossier).
5. verklaart op 15 december 2010 dat zijn architecte uit is. Hij verklaart dat hij er zich wel degelijk van bewust is dat de woning niet conform de afgeleverde bouwvergunning wordt gebouwd.
6. Op 17 februari 2011 gaat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur zelf over tot vaststellingen. Het bouwen van het weekendhuis is volgens hem niet conform de stedenbouwkundige vergunning gebeurd. Er werd toch een bovenverdieping gecreëerd. Bovendien bevinden zich op het terrein diverse andere constructies zonder vergunning, zoals een tuinhuis met overdekte fietsenstalling van ongeveer 5,8m x 3m, een houten berghok, een bakstenen berging bedekt met golfplaten en een berging met golfplaten dak. Het terrein wordt ook gebruikt voor de opslag van diverse bouwmaterialen zoals betonnetten, betonstenen, houten deuren, hout, e.a. Tevens stelt de inspecteur vast dat het bestaande weekendverblijf nog niet werd gesloopt.
7. Op 9 februari 2012 verklaart dat hij verder geen uitleg wil geven en het dossier verder zal worden behandeld door zijn advocaat.
8. Op 6 juli 2011 weigert het college van burgemeester en schepenen van de gemeente om een regularisatievergunning af te leveren (pagina 82 strafdossier). Dit wordt ook geweigerd door de deputatie van bij besluit van 8 december 2011 (pagina 92 strafdossier).
9. Op 14 februari 2012 verklaart dat de woning zelf bouwde, zodat het toezicht op de werken onregelmatig verliep. Toen zij zag dat er een eerste verdieping werd

geconstrueerd zou zij aan en mondeling hebben meegedeeld dat er onregelmatigheden waren. Ondanks haar mededeling zou er verder zijn gebouwd. Na de kennisname van het opgelegd stakingsbevel zou zij, op verzoek van de bouwheer, een regularisatie-aanvraag hebben ingediend.

10. Per brief van 10 januari 2013 werd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur een herstellvordering overgemaakt aan het openbaar ministerie die er toe strekt, enerzijds dat aanpassingswerken zouden worden uitgevoerd zodat de nieuwbouwconstructie beantwoordt aan de verleende vergunning (wat ook de sloop van de 'bestaande chalet' behelst) en anderzijds dat alle andere illegale constructies, aanwezig op het terrein (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten) zouden worden verwijderd, dat de bouwput zou worden opgevuld met zuivere teelaarde en dat de afbraakmaterialen van het terrein worden verwijderd (pagina 122 strafdossier).

De Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid adviseerde positief over deze herstellvordering op 25 maart 2013 (pagina 138 strafdossier).

11. is volgens de informatie op zijn gemeentelijk inlichtingenbulletin aannemer van bouwwerken.

Beoordeling

Tenlasteleggingen B.1 en B.2

12. Uit de vaststellingen en de foto's blijkt dat de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B.1, bewezen zijn.

De beklaagden beroepen zich op de 'onoverwinnelijke dwaling'. Zij wijzen er op dat door de gemeentelijke stedenbouwkundige ambtenaar "zeer warrig" zou gecommuniceerd zijn over de oorspronkelijke plannen om een zolder en technische ruimte te creëren.

Dit verweer treft geen doel.

Uit het strafdossier blijkt zonder meer dat de beklaagden zeer goed wisten wat vergund was en wat niet kon. De verklaring van de eerste beklaagde op 15 december 2010 hierover laat weinig aan de verbeelding over: "(...) Ik neem kennis dat mijn woning niet conform de afgeleverde bouwvergunning wordt gebouwd. Ik was me hier wel degelijk van bewust. (...)" (pagina 9 strafdossier).

De beklaagden kunnen zich ook niet beroepen op een onduidelijkheid die zou zijn ontstaan naar aanleiding van "warrige communicatie" door de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar. In conclusie geven zij zelf toe dat het oorspronkelijke plan van de architect met vermelding "zolder en technische ruimte" door de gemeentelijke diensten werd aangepast door

deze passage met blanco-roller te verwijderen en door de opmerking "open tot in de nok" toe te voegen. De afgeleverde bouwvergunning is ook zeer duidelijk op dit punt. "Er mag onder geen enkele voorwaarde een verdieping ingericht worden."

Ook het argument, zoals uitvoerig ontwikkeld in conclusie, dat de bouwvergunning onwettig zou zijn is niet dienend. Zelfs wanneer dit het geval zou zijn dan hadden de beklaagden geen vergunning om te bouwen zoals zij deden.

13. Ook de feiten, voorwerp van de tenlastelegging B.2, zijn bewezen voor de beklaagden.

De beklaagden wijzen op het stakingsbevel dat hen werd opgelegd. Het niet slopen van de bestaande chalet zou ingegeven zijn door de wil om zich te schikken naar dit stakingsbevel.

Ook dit verweer treft geen doel.

De stakingsvordering, zoals bekrachtigd door de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op 23 december 2010, was duidelijk, namelijk stopzetting van "het herbouwen van een weekendhuis niet conform de stedenbouwkundige vergunning nr. van 29/04/2009". Voor een uitgebreide omschrijving van het misdrijf, voorwerp van het stakingsbevel, werd verwezen naar het proces-verbaal waarin enkel werd gewezen op de aanleg van de bovenverdieping in de ruwbouw van het weekendverblijf.

Dit bevel tot staken sloeg dus niet op de sloop van de oude chalet zoals opgedragen door de stedenbouwkundige vergunning. Bovendien konden de beklaagden, als zij hieraan twijfelden, in ieder geval de wederrechtelijkheid vrijwillig ongedaan maken, mits voorafgaande verwittiging van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, zoals ook expliciet werd vermeld in het stakingsbevel.

14. De verzwarende omstandigheid ten aanzien van de eerste beklagde, zoals voorzien in de dagvaarding, is niet bewezen. Hij toont aan de hand van stavingstukken immers aan dat hij sinds geruime tijd en alleszins ook tijdens de incriminatieperiode geen zelfstandige aannemer was maar als bouwvakker in loondienst werkt(e).

Tenlastelegging A

15. Onder deze tenlastelegging worden de beklaagden vervolgd wegens het optrekken of plaatsen tussen 1 oktober 2010 en 15 december 2010 van een tuinhuis met overdekte fietsenstalling, een houten berghok, een bakstenen berging bedekt met golfplaten en een berging met golfplaten dak.

16. Wat het tuinhuis met overdekte fietsenstalling betreft, beroepen de beklaagden zich op de onoverwinnelijke dwaling. De gemeentelijk

stedenbouwkundig ambtenaar zou immers aan hen hebben meegedeeld dat zij probleemloos en vergunningloos een tuinhuis konden oprichten. Van dergelijke "toegeving" door de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar ligt echter geen enkel bewijs voor. En zelfs als voor waar wordt aangenomen dat de gemeentelijk stedenbouwkundig ambtenaar zou hebben gezegd dat een tuinhuis mocht worden gebouwd, tonen de beklagden niet aan dat zij voorafgaandelijk aan hem alle dienstige elementen zouden hebben geleverd met betrekking tot de constructie die overduidelijk vergunningsplichtig was en zoals te zien op de foto's van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur op pagina's 49 tot 51 van het strafdossier.

De tenlastelegging A is bewezen ten aanzien van de beklagden, voor zover zij betrekking heeft op dit tuinhuis met overdekte fietsenstalling.

De verzwarende omstandigheid ten aanzien van de eerste beklagde is, zoals hierboven reeds vermeld, niet bewezen.

17. Wat het houten berghok, de bakstenen berging bedekt met golfplaten en de berging met golfplaten dak betreft, werpen de beklagden op dat zij deze constructies niet zelf hebben opgericht maar deze integendeel reeds aanwezig waren bij aankoop van het perceel.

De door de beklagden neergelegde stavingstukken (foto's) samen met de duidelijk sterk verouderde staat van deze constructies, zoals te zien op de foto's van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur, laten inderdaad ruimte voor twijfel over de vraag of de beklagden deze constructies zelf hebben opgericht tijdens de voorziene incriminatieperiode. Deze twijfel moet hen ten goede komen, zodat zij moeten worden vrijgesproken voor de tenlastelegging A, voor zover zij betrekking heeft op dit houten berghok, bakstenen berging bedekt met golfplaten en berging met golfplaten dak.

Straf

18. De feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A (enkel voor het tuinhuis met overdekte fietsenstalling), B.1 en B.2, zijn de opeenvolgende en voortgezette uitvoering van een zelfde misdadig opzet, zodat voor ze samen slechts één straf moet worden opgelegd.

Krachtens artikel 6.1.1. VCRO kunnen de feiten worden bestraft met een gevangenisstraf van 8 dagen tot 5 jaar en met een geldboete van 26 tot 400.000 euro of met één van die straffen.

19. De rechtbank gaat niet in op de vraag van de beklagden om hen de gunst van de opschorting van de uitspraak van veroordeling te verlenen. Zij hebben doelbewust het misdrijf gepleegd uitgaande van de verwerpelijke opvatting dat bouw misdrijven en het herstel ervan niet ernstig worden genomen.

Zij hebben hun eigen belang gesteld boven het belang dat de

gemeenschap heeft bij een goede ruimtelijke ordening.

De op te leggen straffen moeten duidelijk maken dat de naleving van de regels ter bescherming van de ruimtelijke ordening ernstig genomen moeten worden en dat de beklaagden zich niet ongestraft boven de wet kunnen stellen.

De straffen moeten ook van aard zijn de beklaagden ervan te weerhouden opnieuw dergelijke feiten te plegen.

Bovendien moet ook rekening worden gehouden met de maatschappelijke kost die door de beklaagden veroorzaakt wordt in de vorm van de noodzakelijke inzet van mensen en middelen voor de handhaving. De inzet van inspectiediensten, politie en justitie betekenen voor de gemeenschap een grote kost.

Een geldboete moet ook van die aard zijn dat zij ontmoedigt nog langer de wet te overtreden of aanzet tot een afweging van pakkans en economisch voordeel.

De rechtbank houdt rekening met het feit dat de eerste beklaagde, behoudens twee veroordelingen, nog een gunstig strafrechtelijk verleden heeft en dat de tweede beklaagde een blanco strafregister heeft.

De rechtbank is van oordeel dat de hierna bepaalde effectieve geldboeten voor elk van de beklaagden aan het beoogde preventieve en repressieve doel tegemoet komt.

Nu het bewezen feit gepleegd is na 1 maart 2004 en vóór 1 januari 2012 dient de geldboete in toepassing van artikel 1 van de wet van 5 maart 1952, verhoogd te worden met 45 opdecimes.

20. De beklaagden moeten elk een wettelijk verplichte bijdrage betalen voor de financiering van het "Bijzonder Fonds tot Hulp van de Slachtoffers van Opzettelijke gewelddaden en aan de Occasionele Redders" (artikel 29, tweede lid van de Wet van 1 augustus 1985 houdende fiscale bepalingen). Deze bijdrage bedraagt 150 euro (met opdecimes). Deze bijdrage heeft een eigen aard en is geen straf.

De beklaagden moeten ook elk een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken betalen (artikel 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950 houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken). Deze vergoeding bedraagt 51,20 euro.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

21. De gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur vorderde op 25 maart 2013 het herstel van de plaats door

- het uitvoeren van aanpassingswerken zodat de nieuwbouwconstructie beantwoordt aan de verleende vergunning; dit behelst ook de sloop van de 'bestaande chalet';
- het verwijderen van alle andere illegale constructies, aanwezig op het terrein (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Dit alles onder verbeurte van een dwangsom van 200 euro per dag en per constructie indien het herstel niet binnen de opgelegde uitvoeringstermijn werd gerealiseerd.

Op 19 maart 2013 gaf de Hoge Raad voor het Handhavingsbeleid een positief advies over de voor advies voorgelegde herstellvordering.

22. De herstellvordering kan, gelet op de gedeeltelijke vrijspraak van de beklagden (zie hierboven), uiteraard niet worden ingewilligd voor zover zij betrekking heeft op de verwijdering van het houten berghok, de bakstenen berging bedekt met golfplaten en de berging met golfplaten dak.

23. De herstellvordering werd voor het overige afdoende gemotiveerd en is noch onwettig, noch kennelijk onredelijk.

De herstellvorderende overheid heeft geoordeeld dat de plaatselijke ordening op onevenredige wijze wordt geschaad.

Daarbij beschikt zij over een ruim beoordelingskader. Ook de toekomstgerichte ruimtelijke visie en de ligging in een ankerplaats of de ruimere omgeving van een bosrijk gebied dat deel uitmaakt van het Vlaams Ecologisch Netwerk (VEN) heeft een rol gespeeld.

De bewering dat de verkavelingsvoorschriften zouden vervallen zijn, het Provinciaal Ruimtelijk Uitvoeringsplan onwettig is of de provinciale stedenbouwkundige verordening van 25 april 2012 nietig is, is dus niet dienend.

De kwade trouw van de beklagden, die doelbewust het bouw misdrijf pleegden er op speculerend dat het misdrijf toch zou blijven bestaan; maakt dat zij zich niet op de onevenredigheid of de onredelijkheid van de herstellvordering kan beroepen.

Het herstel is nog steeds noodzakelijk ter vrijwaring van de goede ruimtelijke ordening.

Het opleggen van een dwangsom als drukkingsmiddel voor het uitvoeren van het bevolen herstel is eveneens noodzakelijk. Het bedrag ervan kan door de rechter bepaald worden zelfs zonder een specifiek gevorderd bedrag of hoger dan het gevorderde bedrag.

Het volstaat dat een dwangsom gevorderd wordt.

Een dwangsom van 100 euro per dag per beklagde voor volledige herstel (dus zowel voor het uitvoeren van de aanpassingswerken aan de nieuwbouwconstructie als voor het herstel van de bestaande chalet).

bouwconstructie, de sloop van de 'bestaande chalet' als het verwijderen van het tuinhuis met fietsenstalling) moet worden opgelegd nu uit het straf-dossier en de behandeling ter terechtzitting de onwil van de beklaagden is gebleken om over te gaan tot het volledig herstel.

Het bestuur heeft er namelijk belang bij dat de veroordeelde zelf de veroordeling tot het herstel nakomt gelet op de beperkte overheidsmiddelen, de zware procedure van aanbesteding en de lange tijd nodig voor een ambtshalve uitvoering.

Tenslotte zijn het de beklaagden die veroordeeld worden om de plaats in haar vorige toestand te herstellen en heeft de gemeenschap er baat bij dat dit ten spoedigste gebeurt.

Een dwangsom is daartoe het meest efficiënte middel.

BURGERRECHTELIJK

24. Gelet op het mogelijke bestaan van schade veroorzaakt door de bewezen verklaarde misdrijven, worden de burgerlijke belangen ambtshalve aangehouden.

Om deze redenen, en gelet op de volgende artikelen:

art. 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 41 Wet van 15 juni 1935;

art. 4 Wet van 17 april 1878 - Wet houdende de voorafgaande titel van het Wetboek van Strafvordering;

art. 162, 182, 184, 185 §1, 189, 190, 194, 195 Wetboek van Strafvordering;

art. 1, 2, 3, 5, 7, 38, 39, 40, 41, 44, 50, 65 lid 1, 66, 100 Strafwetboek en de artikelen en wetsbepalingen aangehaald in de tenlasteleggingen, zoals hiervoor omschreven;

art. 11 Bijzondere wet van 8 augustus 1980 tot hervorming der instellingen;

art. 91, tweede lid van het Koninklijk Besluit van 28 december 1950

houdende het algemeen reglement op de gerechtskosten in strafzaken;

alsook de overige wetsbepalingen aangehaald in huidig vonnis.

de rechtbank, recht doende op tegenspraak ten aanzien van de eerste en de tweede beklaagde,

STRAFRECHTELIJK

Ontslaat de beklaagden van rechtsvervolging voor de feiten, voorwerp van de tenlastelegging A, voor zover deze betrekking heeft op een houten berghok, een bakstenen berging bedekt met golfplaten en een berging met golfplaten dak.

Verklaart de feiten, voorwerp van de tenlasteleggingen A, voor zover deze betrekking heeft op een tuinhuis met overdekte fietsenstalling, B.1 en B.2, bewezen. De verzwarende omstandigheid ten aanzien van de eerste beklaagde is niet bewezen.

Veroordeelt de beklaagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 2.750 euro, of een vervangende gevangenisstraf van één maand en vijftien dagen.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

Veroordeelt de beklaagde voor het hierboven omschreven en bewezen verklaarde feit tot een **geldboete van 500 euro**, vermeerderd met 45 opdecimen tot 2.750 euro, of een vervangende gevangenisstraf van één maand en vijftien dagen.

Veroordeelt de beklaagde tot betaling van de **bijdrage tot het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en aan de occasionele redders van 25 euro**, vermeerderd met 50 opdecimen tot 150 euro.

KOSTEN

Veroordeelt de beklaagden elk tot betaling van de **vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken van 51,20 euro**.

Veroordeelt de beklaagden hoofdelijk tot de **gerechtskosten**, voor het openbaar ministerie begroot op 36,70 euro. Stelt tevens vast dat deze kosten ondeelbaar veroorzaakt zijn door de thans in haar hoofd bewezen verklaarde misdrijven.

STEDENBOUWKUNDIG HERSTEL

**Beveelt op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur het herstel op het perceel te kadastraal gekend als
namelijk**

- het uitvoeren van aanpassingswerken zodat de nieuwbouwconstructie beantwoordt aan de verleende vergunning; dit behelst ook de sloop van de 'bestaande chalet' en.
- het verwijderen van het tuinhuis met overdekte fietsenstalling (inclusief eventuele vloerplaat en fundamenten), het opvullen van de bouwput met zuivere teelaarde en de verwijdering van de afbraakmaterialen van het terrein.

Deze werken moeten worden uitgevoerd binnen een termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt.

Zegt voor recht dat op vordering van de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur door en elk een dwangsom van 100 euro zal worden verbeurd per dag vertraging in de nakoming van dit bevel; te rekenen vanaf het verstrijken van de termijn van 1 jaar vanaf de dag waarop dit vonnis in kracht van gewijsde treedt (dit is een uitvoeringstermijn en geen respijtermijn zoals bedoeld in artikel 1385bis, 4de lid Gerechtelijk Wetboek.

Zegt voor recht dat de gewestelijk stedenbouwkundig inspecteur en het college van burgemeester en schepenen, indien het vonnis niet vrijwillig wordt uitgevoerd binnen voormelde termijnen, ambtshalve in de uitvoering ervan kunnen voorzien, overeenkomstig artikel 6.1.46 VCRO, op kosten van de veroordeelden die daartoe hoofdelijk gehouden zijn.

BURGERRECHTELIJK

Houdt de burgerlijke belangen voor wat betreft het bewezen verklaarde misdrijf aan.

Aldus gewezen en uitgesproken op de openbare terechtzitting van 11 februari 2014,

Aanwezig:

**rechter, alleenzetelend;
substituut-procureur des Konings;
griffier.**